

den ydelse, man giver borgerne. Men Dansk Folkeparti og regeringen vil også have, at borgerne skal mindre på sygehus, og det er sådan set en fantastisk målsætning, for hvem kan være uenig i det? Folk skal mindre på sygehus. Ja, for det er selvfølgelig rart, hvis folk er mindre syge. Men hvis det, der er intentionen bag den sætning, er, at kommunerne, regionerne, staten, hvordan vi nu tegner landkortet, skal spare penge, så er det ikke i orden. Så er det faktisk et ganske alvorligt problem. Det gør man ved at pålægge kommunerne pligt til at betale for den enkelte indlæggelse, altså ikke den fulde pris, men som alle ved, så tæller hver en øre, der kan spares ude i kommunerne, i de her år.

Det kan man se i alle de sager om kommunalt ansatte lægekonsulenter, der er hyret til at spare penge for kommunerne. De bruges i stort omfang til at skrive erklæringer om, at borgere, der henvender sig og søger om førtidspension, fordi de er syge og nedslidte, slet ikke er syge, men i stedet for bør se at komme i arbejde. Lægekonsulenterne gør det fuldstændig uden at blinke, selv om adskillige andre læger har påpeget, at borgeren er syg, er nedslidt og ikke kan forventes at kunne passe et almindeligt arbejde.

Kl. 16.05

Når det nu skal koste kommunerne penge ved hver indlæggelse, så kræver det jo ikke særlig meget at skulle opfinde en type konsulenter på det her område også, som er ansat til at vurdere, at bare fordi fru Jensen er lidt sløj, behøver hun da ikke komme på hospitalet, så kan hjemmehjælpen vel bare komme lidt oftere.

Det er sådan et samfund, vi i Enhedslisten mener regeringen lægger op til med den her reform. Enhedslisten tror ikke på, at det bliver, som regeringen prøver at sige i dagslys, at kommunerne bliver bedre til at forebygge, at deres borgere kommer på hospitalet. De peger på, at der skal være økonomiske incitamenter, og dermed fjernes hele det menneskelige aspekt i vurderingen og politikudformningen i kommunerne.

For hvordan skal kommunerne f.eks. kunne se den økonomiske fordel i at forebygge med gratis og sund kost i daginstitutioner og skoler, hvis ungerne alligevel flytter over kommunegrænserne, når de bliver gamle nok til at skulle være i en situation, hvor de indlægges eller har brug for lægebesøg? Og hvordan skal kommunerne kunne se en økonomisk fordel i at sende en borger til genoptræning efter et lårbensbrud, hvis den ældre borger alligevel i kraft af det frie

valg flytter ud af kommunen, fordi nabokommunens plejehjem er bedre? Det vil netop være i den slags sager, at der bliver sparet. For der er vel ingen, der tror på, at kommunerne kan forhindre og forebygge sig ud af, at borgere f.eks. bliver indlagt på grund af fødsler eller akut blindtarmsbetændelse eller lignende. Der tror jeg trods alt, at vi kan opnå en eller anden konsensus om, at det er lidt svært at skabe en forebyggelse i forhold til det.

Det ligger altså lige for at tænke, at kommunerne, der nu er udsat for brugerbetaling, vil skubbe regningen videre og kræve brugerbetaling direkte fra borgerne. For kommunerne kan jo ikke betale regningen ved at hæve skatterne, så længe den her regering holder fast i et skattestop. Man har sat kommunerne i en skruestik rent økonomisk, og det vil sige, at de bliver nødt til at vende og dreje lovgivningen for at finde de kanter, hvor de kan kræve ekstra penge ind. Det er præcis derfor, at den debat, vi har haft i dag om fri og lige adgang, er så vigtigt.

Det kan godt være, at Det Radikale Venstre bliver trætte af at debattere det, men jeg tror sådan set, at det for de danske borgere er relativt væsentligt at få et klokkeklart bud på, hvordan fremtidens velfærd bliver, ikke mindst på sygehusområdet. Derfor kan den her debat ikke tages nok.

Det skal stå i lovteksten, at der skal være fri, altså gratis, og lige adgang til sundhedsvæsenet, og så må man lave de undtagelser, man nu engang ønsker. Men hvis det ikke står i formålsparagraffen, er det lige før, at jeg vil lægge hovedet på blokken på, at før jeg er færdig med at sidde i Folketinget, har vi debatten om brugerbetaling, fordi kommunerne ikke kan få økonomien til at hænge sammen.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg føler mig helt overbevist om, at inden fru Pernille Rosenkrantz-Theil forlader Folketinget, det gælder allerede her i dag til fyraften, har vi debatten om brugerbetaling. Den har vi jo, fordi Enhedslisten vedvarende holder fast i den mod bedrevidende. Det er jo fantastisk at være udsat for det, det må jeg sige. Man må i hvert fald konstatere, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil ikke har brug for nogen indlæggelse; der er friskhed og fuld vigør.

Det er den debatteknik, som vi også mødte i valgkampen, når vi ikke befinder os på denne talerstol, hvor man hele tiden har sådan en præ-